Представяме учител на годината: госпожа Ралица Карлова – стр. 8..
** Ревюта на книги – «Песен за Ахил» стр. 7.*

** Изявени ученици – изява на зрелостничката Цветелина Михайлова – стр. 5.*

- изява на Георги Горбатков – 5.клас – стр. 3.

лобо ми е...

Литературна страничка – 15. стр. Колден базар – стр. 12. Есе за … - стр. 13.

*** Наградени ученици за литература: Деница Вълева и Емил Желев – стр. 4.

Месец ноември е особен, не само защото е необичайно топъл, ала и защото е белязан в началото и в края си от две бележити дати. На 01. 11. Почитаме от век насам заслужилите личности от нашата нация, които са просвещавали народа ни в дните на Възраждането – книжовници, революционери каквито са Паисий Хилендарски, поп Стойко Владиславов, Раковски, Ботев, Вазов, Левски – личностите от портретите, поставяни в институциите. А в края на месеца – на 25. 11. Почитаме паметта на патрона на нашето 32. СУИЧЕ – свети Климент Охридски. И той просветител, книжовник, баща на кирилицата – тия букви, с които пишем и до днеска. Та между двете паметни дати трябваше да излезе и първият брой за тази учебна година на „Лобо ми е“ – в същия състав, познат от миналата година: Теди, Ивето, Дени, Дея, Рая, Ния. Имаме и мъжко съучастие – Емо, Милен. Разбира се и аз съм част от тази група. Някои от нас взехме и награди – Емо, Дени, че и мен също ме отличиха. Наградата е от гимназията в гр. Дряново, където участвахме в литературен конкурс на името на големия ни писател и драматург Рачо Стоянов – който за жалост не е споменаван дори в никоя учебна програма… Такава е съдбата на мнозина – Фани Попова-Мутафова, в чиято годишнина сме, или Радой Ралин, когото моето поколение добре помни като народен трибун – синоним на будител… В края на календарната 2022-ра наградата Учител на годината получи любимата на всички госпожа Ралица Карлова – отразихме тази значима проява. Имаме 12-класник сред авторите, които ни гостуват, а и петокласник – така възрастово нашето издание обхваща всички етапи от нашето 32-ро, без най-малките от началния. Но живот и здраве, каним ги и ги очакваме по-нататък. Та успешна Нова 2023-та година пожелаваме. И ни четете! Повечко! 😉

Петър Михайлов – учител по БЕЛ

НА СТРАНИЧКИТЕ НА „ЛОБО МИ Е… ДЕБЮТИРА ГЕОРГИ ОТ 5. КЛАС“

Майка ми

Майка ми - моята героиня,
на грижите богиня,
без теб живота си аз няма да премина.

Майка ми - ангел небесен , от рая изнесен,
след всяка твоя дума - песен,
живота ми става все по - лесен .

Майка ми - моята майка,
ще се грижиш и за някоя граблива чайка,
защото си добър човек и най - добрата майка .

Стихотворението е на петокласник, учещ вече в нашето 32-ро. Ето как сам той се представя:

Аз съм Георги Горбатков и от малък обичам разказването във всичките му форми. Дали ще е чрез книга, графичен роман, филм или стихотворение – разказването ми е страст. Правил съм множество проекти, свързани с него, и се радвам че ще бъда част от този вестник.

Национален литературен конкурс „Рачо Стоянов“ и тримата наградени от нашето училище

От Деница Вълева 10а

По време на лятната ваканция господин Михайлов ми изпрати обявление, което бе намерил, където обясняваха за Националния литературен конкурс „Рачо Стоянов“. В него на всеки три години се присъжда награда на творци, подпомогнали за приноса към развитието на българската литература. Наградата е кръстена именно на българския драматург, писател и преводач - Рачо Стоянов. За него може да се каже много, като например приветливо посрещнатият от литературната критика първи сборник “Разкази”. Той сътрудничи на множество списания и вестници, също така превежда много романи от сферата на художествената литература. Поради голямата му самокритичност много от творбите му остават незавършени, понякога прекъсвани на средата на изречението. Въпреки неговата скромност неговата драма “Майстори” открива сезона в Народния театър в София и е била поставяна в театрите в Белград, Прага и Загреб. Но нека се върна към конкурса. Аз не мислих много и се записах. Стори ми се като прекрасна възможност да изляза от зоната си на комфорт и да споделя творчеството си. Малко след като изпратих произведението си напълно забравих за участието си и като цяло за конкурса. Един ден господин Михайлов ми изпрати съобщение, в което ми честитеше победа. Бях изключително объркана и ми отне известно време да асимилирам случващото се. В съобщението също се съобщаваше името на втория победител от нашето училище – Емил Велинов от 11а клас. Бяхме се класирали в две различни категории, но и двамата на второ място – той с проза, аз с поезия. Бях изключително развълнувана и отидох на награждаването на следващия ден в град Дряново. Там бях посрещната много топло и радушно. Награждаването беше проведено пред монумента на Рачо Стоянов в града. Имаше доста хора и когато официалната част приключи хората се разотидоха, за да се подготвят за следващото културно събитие, което щеше да се проведе в същия ден, отново свързано с личността на големия български писател.

Седмицата след обявяването на резултатите господин Михайлов организира запознанството ми с Емил Велинов, с когото в момента работим заедно върху произведение, което ще бъде възможно да бъде прочетено в някой от следващите броеве.

НА СТРАНИЧКИТЕ НА „ЛОШО МИ Е….“ ДЕБЮТИРА ЦВЕТЕЛИНА МИХАЙЛОВА – 12 КЛАС

От лятото насам еко активисти набелязват известни произведения на изкуството, които заливат с доматена супа и картофено пюре в знак на протест срещу неглижирането на проблемите, свързани с околната среда. Радикалните им действия целят да разпространят съобщението, че климатичните промени съществуват и трябва да се предприемат незабавни мерки.

Най-известната демонстрация на екоактивистите е тази в лондонската Национална галерия, при която беше залята с доматена супа картината „Слънчогледите” на Винсент ван Гог. Този акт потресе много хора и получи огромен медиен отзвук. Това доказва, че действията на активистите са постигнали поне една от целите си, привличайки вниманието на обществеността. От друга страна откликът на много хора е негативен и вместо да се поинтересуват от настоящия проблем как да се предотвратят природните катаклизми, те се съсредоточават върху вандалскатата проява. Неоспорим факт е, че тези, които смятат изменението на климата за измислица, няма да променят мнението си, защото някой е хвърлил доматена супа върху картина. Това, което е нужно да се направи в момента, е хората да се запитат какво кара младите активисти да прибягват до подобни акции.

В края на 19 и началото на 20 век във Великобритания и Съединените американски щати се развива движението **суфражизъм,** което се бори против дискриминацията на жените в политическия и икономическия живот и претендира за техните избирателни права. За да привлекат вниманието към каузата си, по-радикалните суфражетки прибягват да крайности - чупят витрини, взривяват пощенски кутии, подпалват празни сгради.

Вандализмът им е пословичен, а унищожението на имуществена собственост е начинът на тези жени да бъдат чути.

Емелин Пенкърс (Emmeline Pankhurst), лидерът на движението на суфражетките във Великобритания, казва: „Ние не чупим прозорци, не режем телеграфни жици, не увреждаме игрища за голф, за да спечелим одобрението на хората. Ако широката общественост е доволна

от това, което правим, това е доказателство, че нашата борба е неефективна”.

След няколко десетилетия действия под мотото „Дела, а не думи“ суфражистките постигат целта си - на 6 февруари 1918 година е приет закон, който разрешава на благосъстоятелни жени, навършили 30 години, да гласуват в избори.

Радикализмът на някои екоактивисти от 21 век напомня този на движението суфражизъм. С акциите си те поставят въпроса кое е по-значимо – животът или изкуството. Най-първичният и очевиден отговор е, че животът е по-важен от изкуството, но като разгледаме философски проблема, можем лесно да стигнем до извода, че няма живот без изкуство. Обратното обаче също важи с пълна сила. Ако на планетата ни няма хора, няма да има кой да се наслаждава на творбите, а още по-малко да създава такива. Двете неща вървят ръка за ръка.

С действията си радикалните екоактивисти целят да увеличат осведомеността на хората за проблемите, свързани с изменението на климата на Земята, да засилят дискусията по тази така важна за човечеството тема. И за да постигнат целта си прибягват до крайни действия.

Необходимо е да се погледнат плюсовете и минусите от техните акции, за да се прецени ефективността им.

От една страна екоактивизмът не бива да се превръща в ековандализъм, но също толкова пагубно е недостатъчното внимание на хората към екопроблемите, водещи до необратими за планетата ни промени.

Вандализмът е правен въпрос, докато защитаването на природата е не само морален въпрос, а от това как се отнасяме към нея зависи бъдещето на планетата ни, животът на Земята.

РЕВЮ НА КНИГА

Дебютната книга на Маделин Милър "Песен за Ахил" придобива популярност, като дава възможност феновете на омировата Илиада и гръцката митология отново да се докоснат до любимите си герои, но от друг, по-мек и донякъде невинен и любовен ъгъл.

В романа се разказва главно за живота на Ахил- всеизвестният полубог, син на Тетида и наследник на Фтия. Но, историята започва не от него, а от неговия другар и 'филтатос' (най-любим), Патрокъл. Той разказва за случките, довели до запознанството им, за живота им във Фтия и за великата Троянска война. Говори за жестокостта на боговете, страшната и непредотвратима съдба и тъй жадуваната, но отровна слава на Ахил.

Изящното писане на Милър ни помага да видим изцяло героите и техните двойствени черти. Пример за тях е контрастирането между ахиловата жестокост на бойното поле, жаждата му за безсмъртна слава и любовта, здравата мисъл и спокойствието, които настъпват в него когато е с Патрокъл.

Препоръчвам на всеки да прочете това произведение, особено ако желае да се гмурне в красотата на гръцката митология. Маделин Милър е една от малкото автори, чиито творби могат да те накарат да се пренесеш в тях и да не намериш пътя назад към реалността.

ПРЕСЛАВА РАДОВА – 11. Г.

УЧИТЕЛ НА ГОДИНАТА – ЗА ВТОРИ ПЪТ НА СТРАНИЧКИТЕ НА „ЛОШО МИ Е…“ ГОСТУВА ГОСПОЖА РАЛИЦА КАРЛОВА!

Първо искам да започна с полученото отличие Учител на годината 2022 на 1 място от Асоциацията на Кеймбридж училищата в България. За мен отличието е чест и признание и щастие и удовлетворение от положения учителски труд 18 години и от успехите с учениците ми по английски език. Обичам си професията, раздавам се в нея, полагам много труд, старание и опит, за да подготвя учениците си добре, те постигат високи успехи и аз чувствам щастие и удовлетворение от труда си. Това е моята професия, моето призвание и моето удовлетворение. Нашият директор д-р Нели Костова получи отличие за директор. Двете отличия са чест и признание за 32 СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“.

- Къде сте израснала?

Израснала съм до центъра на красивия град Русе с прекрасна архитектура и аристократичен дух, до Младежкия парк и до голямата европейска река Дунав.

- Къде сте учила(училище и университет)?

Средно образование завърших в СУЕЕ „ Св. Константин-Кирил Философ“ в град Русе с английски език с отличие. Висше образование Английска филология Бакалавър и Магистър завърших във ВТУ „ Св. св. Кирил и Методий“ в град Велико Търново с отличие. Получих добра подготовка.

- Как решихте, че учителската професия е Вашето призвание?

От първи клас мечтаех да съм учител, от шести избрах да е по английски език и съм щастлива, че с успех претворих мечтата си. Моите преподаватели с гордост си спомнят как съм мечтала да съм учител. Продължавам с успех традицията за добър учител.

- Откога преподавате в нашето училище?

В 32 СУИЧЕ „ Св. Климент Охридски“ преподавам 10–та година, а съм учител вече 19–та година и имам добър опит. Преподавах 9 години в Русе.

- Как се насочихте да подготвяте ученици за състезанието “Creative writing”?

Състезанието по творческо писане на АЕ организирам още като учител в СУ „

Христо Ботев“ в Русе. Училището е на 184 години, с големи традиции и в сграда, която е паметник на културата. В него са учили и са били учители видни българи: Акад. М. Арнаудов, проф. Д. Баларев, проф. Г. Златев – Черкин, Ангел Кънчев, Н. Обретенов, Ст. Михайловски / тук е написал химна „Върви, народе, възродени“/, Цв. Радославов / автор на химна „Мила родино“/, Й. Йовков, Добри Немиров, Драган Цанков и др.

Състезанието ме впечатлява с това, че разгръща творческия талант на учениците, кара ги да разсъждават, да изразяват мислите си, да развиват въображението си и да са творци. Като постъпих в 32 СУИЧЕ „Св. Кл. Охридски“, въведох и организирам състезанието тук. Учениците го харесват , масово участват, развиват таланта си и всяка година имаме класирани за национален кръг. Имаме спечелили 1,2,3 място – един на първо, двама на второ и един на трето и двама наградени с летен курс в Американския университет в Благоевград. Аз имам общо 8 класирани мои ученици за национален кръг и ученик на 3-то място. Тази година ученик от 9 клас зае 2-ро място и беше награден. Аз като организатор се радвам за всеки класиран ученик от училището. Есента 74 наши ученици участваха в новото състезание и очакваме резултатите. Всички получават сертификати за творчество.

- При положение, че подготвяте ученици за състезанието “Creative writing”, Вие самата имате ли някакво творчество?

Вниманието ми е насочено да подготвям учениците си на ниво и се старая да влагам творчество в часовете, за да им е интересно и по-лесно да усвояват материала. Рисувам им илюстрации върху граматиката на дъската, даже и те се изявяват да рисуват и така нагледно по-добре я заучават и запомнят, например илюстрации за времената, условните изречения и степените за сравнение. Учениците пишат изречения с мнение по актуални и изучавани теми или отговор на въпрос на листчета, в които прилагат новата лексика или граматични конструкции. След това коментираме ако има грешки, но най-често се забавляваме. Тъй като отговорите са анонимни, те не изпитват притеснения да си изкажат мнението. В същото време прилагат изучаваните граматични конструкции и лексика. За мен е традиция за Коледа или за друг празник да нарисувам или подготвя над 100 картички и да ги подаря на всичките ми ученици, за да ги зарадвам и уважа. За сплотеност и уют в клас с досегашния ми клас носехме домашни питки, кекс, сладки и заедно ги хапвахме междучасието. С предишния ми клас пиехме чай с мед. С топлота, учение и задружност успяваме.

- Какъв е механизмът на креативното писане и приложимо ли е то в нашата гимназия?

Приложимо е. Всеки учител иска учениците да разсъждават, да вземат участие, да изразяват своето мнение по даден въпрос и да проявяват творчество. Зависи и от учениците, трябва да имат знания по материала, да са го научили, да са се подготвили, за да могат да го обсъждат и да кажат какво мислят по него. Учебният процес е взаимен от учителя и ученика. За да изразяват добре мнението и идеите си на английски език, учениците трябва да учат и знаят добре езика и да имат по-богат речник.

- Как училищната институция би могла да вплете креативността в образованието според Вас?

Вече са въведени промени в компонентите на матурата, които дават възможност на учениците да разсъждават и да проявят креативност. Трябва да имат знания по материала, за да проявят творчество върху него. Образованието се осъществява заедно от учители и ученици.

- Как си представяте учителската професия в съвремието?

Учителят винаги се старае да преподава добре, да разяснява разбрано урока, да включва разнообразни методи, учениците да усвояват и напредват, да бъдат знаещи, можещи и успяващи. Зависи и от учениците как се включват в учебния процес, нали той е взаимен. А вие как си представяте учениците на съвремието?

- Разбрахме, че ходите на различни квалификационни курсове. Какво представляват те и каква е целта им? Вие защо ходите?

Посещавам много курсове и семинари, защото човек трябва да се развива в своята област и да надгражда, да е в крак с времето и напредъка, да усвоява и прилага нови методи, които са перспективни, успешни и интересни, да разнообразява работата си, за да има хубави успехи.

- Как Ви номинираха за приза за учител на годината от Кеймбридж?

Получих отличието Учител на годината 2022 за успехите ми като учител и успехите на учениците ми и чувствам щастие и удовлетворение от труда, старанието и раздаването в професията 18 години. Постигнатите успехи говорят за положения труд, опит и умения на учителя. Щастлива съм с успехите на учениците ми за тези години. Мой ученик е победител за България в международния конкурс по превод Juvenes Translatores към Европейската комисия в Брюксел – 27 държави, 17 училища от България. Осем се класираха за Националния кръг на състезанието по творческо писане на АЕ и ученик зае 3-то място. Ученичка участва в последния етап на MultiTalent Quest в Американския Университет в

Благоевград. Двама заеха четвърто място на областния кръг на състезанието по речеви и комуникативни умения. Всяка година имам участници на областния кръг на олимпиадата. Спечелихме много златни и сребърни медали на две състезания по дебати World Scholar's Cup.
Всичките ми випуски издържаха с високи резултати матурата по английски език, все с 6 и 5 и успехът им се равнява на Английските гимназии. Випуск 2022 - 66 мои ученици държаха, 23 отлични, другите много добри. Випуск 2020 – 60 държаха – 41 отлични, другите много добри, общ успех Отличен 5,55. Випуск 2016 – 51 държаха, 32 отлични, общ успех 5,45. Учениците масово избират АЕ за втора матура, защото се чувстват добре подготвени и масово резултатите им са високи.
С труд, учение и сплотеност успяваме и съм щастлива и удовлетворена от отличието Учител на годината.

- Какви хобита имате извън училище?

Обичам да чета книги, да гледам филми (особено стари класически), да слушам хард рок и хеви метъл музика. Обичам спорта. Посещавам концерти (последните два на Iron Maiden и Godsmack), театри, спортни събития. Петте ми любими книги са "Гордост и предразсъдъци", "Властелинът на пръстените", "Силмарилион", "Повелителят на мухите", "На изток от рая". Интересувам се от римска история. Обичам да се разхождам в паркове и сред природата. Любим ми е Южният парк. Обичам да пътешествам в България и чужбина и да се запознавам със забележителностите на други градове и държави.

- Как се е зародила Вашата футболна страст? Как я задоволявате?

От малка съм фен на „Левски" и съм щастлива, че тази година спечели Купата на България. Снимах се с нея, докоснах се до нея. От 27 години съм фен на „Борусия Дортмунд". Отборът спечели Шампионската лига през 1997г. Тази година сбъднах футболната си мечта и посетих мач на „Борусия" на техния стадион в Дортмунд и имах щастието да гледах победата с 5:0 над „Щутгарт". Много се вълнувах. Стадионът им е най-големият в Германия, а секторът на феновете им е най-големият в Европа. Разгледах забележителностите на Дортмунд и посетих Вестфаленпарк с телевизионната кула, символ на града.

Заедно с труд и учение успяваме с учениците.
Желая на всички здраве, щастие, успехи и хубави празници Коледа и Нова година! ☺

СЛЕД ДВУГОДИЩНО ПРЕКЪСВАНЕ ОТНОВО ИМАХМЕ КОЛЕДЕН БАЗАР

Щастливото обстоятелство, че през тази учебна година отпаднаха напълно ковид мерките, позволи отново в 32-ро да се организира Коледен базар с благотворителна цел. Както винаги основен организатор, коратор, мотор на събитието беше госпожа Диана Соколова! Подкрепяна неизменно от госпожа Деси Петрова и от господин Петър Михайлов – и двамата учители по български език и литература. Сумата, която се събра в рамките на няколко дни е…4 ооо лева! Дарена е за облагородяване на училищната среда.

Коледен базар

Всяка година, по време на седмицата преди коледната ваканция, учениците на 32 СУИЧЕ „Свети Климент Охридски“ участват в инициативата – Коледен базар. Тазгодишният базар е уникален с това, че стоките, които се продават, са напълно автентични и изработени от учениците. Това гарантира участието на повече хора дори и да не са пряко действащи в самата продажба.

Продаването, даряването и изработването на материали е напълно доброволно и възнаградено. Продавачите получават заплащане, като благодарност за времето им.

За вече споменатите стоки, това са коледни играчки, картички за подарък и книги, които всеки може да дари на базара, стига да са в добро състояние.

Събитието е организирано от Ученическия съвет, като повечето от продаващите са част от него. Въпреки това, всеки ученик, от седми до дванадесети клас, може да се включи и да помогне. Сегашните момичета и момчета работят на ротационен принцип. Всеки ден, седми и осми клас – първата смяна, работят в диапазона девет до един часа и се сменят с деветите до дванадесетите класове – втора смяна, които са от един до пет часа, когато базарът затваря. Един продавач седи около един астрономически час, като бива освободен от час по физическо, музика, информационни технологии и изобразително изкуство.

Накрая на деня се преброяват събраните пари, които са приблизително петстотин на ден. Те ще бъдат използвани за библиотеки към диваните на всеки етаж, с цел в междучасията да починем и да почетем.

Коледа е празник, който обединява хората. Нека и базарът ни послужи в това да работим заедно за една хубава кауза.

Навлезнахме в годишнината на Алеко Константинов. По този повод представяме някои есета, посветени нему

Бай Ганьо – има ли го?

В книгата на Алеко Константинов е създаден образ, в който българинът започва да се разпознава. Но четейки творбата през XXIв. можем да се запитаме до колко този образ е запазен в българското самосъзнание и дали все още има хора с байганьовски черти.

Алековата творба разкрива държавното състояние на Европа малко след Освобождението. България изостава културно и политически от останалите европейски държави. И макар българските култура и изкуство вече да са достойни за световно съревнование, то не виждаме почти никаква разлика в държавното управление, макар и да е минал повече от век. Това доказва, че изградилият се още при написването на книгата образ на бай Ганьо се е запазил и до днес във всички аспекти от всекидневния живот.

Героят на Алеко Константинов е един от малкото спечелил толкова важна културна значимост в българското общество. Това се е забелязва още в началото на XXв. в статии на критици като д-р Кръстьо Кръстев и проф. Боян Пенев. Те отразяват набъбващия в обществеността съзнание образ на бай Ганьо, с който българите започват да се оприличават. Неговото име се превръща в синоним на „българин“, какъвто е и до днес. За едно столетие това изкривява социалните представи за положителни и отрицателни черти на характера – и в настоящето се срещаме с хора, хвалещи измамите и корупционните практики, с които постигат користните си цели. Именно това „минаване на тънко“ се е превърнало в един от „ордените“, с които българинът гордо се самонаграждава.

Друга черта на характера на бай Ганьо е чувството за „преимущество пред окръжающите“. Той непрекъснато изразява презрение и подозрителност не само към чужденците, които гледа „ с един поглед, с какъвто нашите полицейски изглеждат арестантите“, но и към собствените си приятели. Изредените дотук нарцисизъм, егоизъм и алчност са наборът от качества, с които най-често се сблъскваме и които най-дълбоко са се вдълбали в българската идентичност.

Колкото и да сме приравнили понятията „българщина“ с „байганьовщина“ не може да се отрече, че някои от особеностите на второто са общочовешки. Такива са егоизмът, алчността и желанието да се наложи своето, напълно зачерквайки нуждите и исканията на отсрещния човек. На запад се срещат същата простащина, напълна незаинтересованост и незачитане на чуждите култури, както и прекомерното, безпочвено самочувствие и усещане за превъзходство. Единствената разлика в това отношение между България и в чужбина е, че тук всички тези пороци са

въплътени в духа на Алековия литературен герой, което ги прави по-лесни за назоваване.

Политиката и народната власт са едни от местата, в които за съжаление често се среща именно байганьовщината. Макар и по целия свят да има некомпетентни управляващи, в България се усеща сериозното присъствие на корупция и измами сред политиците. Друг детайл, който прави впечатление е, че между Алековата книга и настоящето политическо положение в страната ни не се откриват много разлики. Страхът от смяната на властта, старанието да се угоди на „оногова“, наричан също и „големецът“, корупцията, политическото хамелеонство и др. са характерни за политическия свят на България още от началото на съществуването на самостоятелно управление на страната. Бай Ганьовата държавната дейност не се крепи на политически убеждения и идеологии или борби, а само на „келепира“ и личния интерес. Тези ценности подклаждат страха от политическа промяна, защото устойчивостта на една власт прикрива най-добре престъпленията на управляващите.

Героят от едноименната творба на Алеко Константинов – бай Ганьо – има такова силно влияние сред българското общество, че името му се превръща в събитателно нарицателно за типичните за българина черти. То бива използвано на шега, с упрек, или дори с гордост. Това е доказателството, че хора, които се вписват във въпросните характеристики все още съществуват сред нас и дори се срещат често, а ние като общество трябва да умеем да ги разпознаваме.

Велия Маринова от 10. А. клас

Стихотворение на тема „Водата като смърт или живот“

Водата - толкова спокойна и красива.

Аз ѝ се отдавам, а тя ме държи плавно под ръка,

но изпускам нейната хватка, сякаш бодлива,

или тя ме изпуска сама.

Изпускам и моята шапка,

посягам да я хвана,

тя се губи във водата адска,

покрита с морска пяна.

Ала сега и слънцето ме прегръща,

но не ми е топло, а гори ми.

Водата ме остави, тя се обръща.

Остави ме и слънцето, прости ми.

Калина Андонова 11в

За предателството в любовта

Любовта нещо прекрасно е, никой не отрича, в крайна сметка всеки заслужава да обича.

Други си е да усетиш как душата ти от обич не спира да пламти, при всеки влюбен поглед лудо да хвърчат искри.

Дотук всичко е чудесно, несъмнено, но всичко може да се срути мигновено.

Към чувствата на някого има ли подигравка, значи туй не е връзка, а да си го кажем съвсем случайна занимавка

Не е задължително женитба веднага да има, но някак си по-добре е да сте двама вместо трима.

Да си лоялен не означава въобще да не грешиш, а обещанието си да не изневеряваш ти да нарушиш.

Дадената дума огромна тежест носи, това си е абсолютен факт, човек не трябва боя да си проси, а с партньора си да бъде в такт.

Мартина Георгиева 11. Д

ПРОЕКТ ВЪРХУ ПРОДЪЛЖЕНИЕТО НА „ГЪЛИВЪР“ – ИЛИ СРЕЩА С ГОСПОЖА ЕЛЕНА ХРИСТОВА – предстоящо!

Необходимо въведение: като учител по български език и литература ми се ще да представя в няколко броя колегията по този предмет. Тъй като усещането за общност и за колегиалност все повече липсва днес, но има места, където е съхранено. И е хубаво да ги представяме като добър пример. Та, Елена Христова за втора учебна година е в 32-ро. Завършила е Националната гимназия за древни езици и култури, следвала е в Софийския университет, преподава повече от 15 години. От тази учебна 2022/23-та е в гимназиален етап и се очертава като една от най-креативните. В краткия материал, който ще поместим в следващия брой ще запознаем нашите читатели с госпожа Елена Христова. ПМ 😊

Марш на 32 СОУ "Св. Кл. Охридски"

Деца на родната просвета,
поели своя светъл път,
в душите ни звучи и свети
на Климент Охридски зовът.

Да носиш неговото слово
и неговия образ свет
в дни хубави и в дни сурови
като учителски завет.

Наследството му величаво
с младежки порив и подем
на бъдещето за прослава,
Българийо, ще предадем.

Деца на родната просвета,
ний виждаме през всеки час
как сведени са плодовете
на утрешните дни над нас.

Вътьо Раковски

Училищен вестник на 32. СУИЧЕ “Св. Кл. Охридски”, свързан изцяло с живота, който протича на тази територия. Редакционна колегия: Теодора Вербовска, Деница Вълева, Калина Ралчева, Мартина Димитрова - ученици от десети клас и г-н Петър Михайлов (учител по БЕЛ). Броят е приключен на 13. 01. 2023 г.. Главни редактори на броя е г-н Петър Михайлов